

Kendine Kalsın

– Makberül Yek · 29 Nisan 2015

Ey ruhsuzluğu kefen biçmiş beden,En saf meltemle titriyorsun, neden?
Bakarsa derine hatayı eden,
Esirge kalbini*, kendine kalsın.

Sen, haysiyetiyle övünen asker,
Yoldaş etmişsen yüreğine keder,
İşte o zaman yaşamaya değer,
Esirge derdini*, kendine kalsın.

Yok mu ağlamayıpta ahı tutan,
Geceleri gökyüzüyle kıvrılan,
Ricada darılan, arşına bakan,
Esirge fikrini*, kendine kalsın.

Ecrini bırakan kadere satsın,
Bıraksın ipini kenara atsın,
Kim akıllıydıki salağa yatsın?
Esirge şahsini*, kendine kalsın.

Makberül Yek

Şiir anlamsız gelebilir kendi bulunduğum duygular içerisinde her kıtayı bir tanıdığımı hitap edecek şekilde yazdım iyi yada kötü her türlü yorumlarınızı bekliyorum.

* la işaretliler tanıdığım kişilerle ilgili daha sonra bakınca hatırlamak için böyle bir şey kullandım.

Teşekkürler